

Mūzikas novirzienu skolu saglabāšana.

Latvijā ir 48 vispārējās izglītības iestādes, kas piedāvā padziļināti mācīties mūziku, matemātiku, mākslu vai svešvalodas. Pašlaik Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) piešķir šīm skolām programmu īstenošanai lielāku finansējumu (koeficientu), taču no 2020. gada 1. septembra plānots no šāda modeļa atteikties. Ja šīs autorprogrammas (novirziena programmas) netiks apmaksātas no valsts budžeta, tām arī nebūs iespējama valsts uzraudzība un virzība uz attīstību. Tā nav valsts attīstības plānošana un kultūrvides veidošana, bet gan atlaišana savā vaļā.

Latvijā 19 skolās (14 novados) mūzikas novirziena programmas apgūst 4-5 tūkstoši bērnu. Vai Latvijas mūzikas skolas ir gatavas paņemt šos bērnus pretī? Kāpēc šo bērnu vecāki ir izvēlējušies tieši šīs programmas, kur vienuviet var apgūt gan vispārējo izglītību, gan instrumenta spēli? Kāpēc mūsu skolā, atbilstoši vecāku pieprasījumam, jau 8 gadus ir trīs paralēlās mūzikas novirziena klases un tikai viena vispārīzglītojošā?

„Latvijas kultūrizglītības sistēmā ir veicamas tikai tādas izmaiņas, kas neapdraud vietējās kultūrvides tradīciju saglabāšanu, kultūras dzīves kvalitāti un līdzdalību - tas vistiešākajā mērā attiecas arī uz mūzikas stundu skaitu kultūrizglītības programmās,” akcentē kultūras ministre Dace Melbārde.

Vai tiešām neapdraud?

Šobrīd Latvijas bērni un jaunieši aktīvi gatavojas nākamās vasaras XII Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkiem, kas ikvienam svētku dalībniekam ir emocionāls piedzīvojums un pārdzīvojums. Šajā mācību gadā vispārējās izglītības, profesionālās izglītības, interešu izglītības, profesionālās ievirzes, speciālās izglītības, kā arī kultūras iestādēs un dažādās privātajās studijās darbojas 610 kori ar 20 769 dalībniekiem, 122 instrumentālās mūzikas kolektīvi ar 3107 dalībniekiem, 993 mazie mūzikas kolektīvi (vokālie ansambļi, vokāli instrumentālie ansambļi, popgrupas, kapelas u. c.) ar 11 967 dalībniekiem.

Katrā mūzikas novirziena skolas vecuma grupā ir gan vokālie, gan instrumentālie ansambļi, gan arī vokāli-instrumentālie ansambļi. Arī viņi ir šo dalībnieku skaitā, bet – līdzko tiks izjaukta individuāla mūzikas instrumenta spēles apguve, šie rādītāji neizbēgami ies uz leju. Tiesa, šajos Dziesmu svētkos to vēl nejutīsim, jo tas būs pēdējais gads, pirms būs jūtama reformas ietekme. To jutīsim vēlāk.

Ja aiz slēgtām durvīm, Kultūras ministrijai un Izglītības ministrijai vienojoties, tiek pieņemti lēmumi, kas ietekmēs Latvijas Kultūras telpu nākotnē, uzskatu par nepieciešamu aktivizēt visu Latvijas kulturālo sabiedrību, Dziesmu svētku dalībniekus un visus nacionāli un kulturāli domājošos. Mūzikas novirziena skolas ir Kultūras mantojuma saglabāšanas viens no lielākajiem balstiem. Profesionālās ievirzes izglītība, proti, mūzikas un mākslas skolas nenoklāj inteliģentas un kulturālas sabiedrības pamatvajadzības. Mūzikas novirziena skolām katrā novadā ir būtiska, tradīcijām bagāta nozīme kultūras mantojuma saglabāšanā un uzturēšanā.

Kādēļ ir jāiznīcina tas, par ko mēs paaudžu paaudzēs esam skolojuši?

Mūzikas mācība un kultūras apgūšana ir lieka skolās?

Mūzika ne tikai bagātina mūsu ikdienu bet arī veicina smadzeņu šūnu attīstību.

Jau no pašiem pirmsākumiem mūzikas novirzienu programmas mums iemāca ne tikai mūzikas spēli, solfedžo, mūzikas literatūru vai dziedāšanu.

Mums iemāca tās kultūras vērtības, kuras mūsu senči ir paaudžu gaitā nesuši un saglabājuši līdz pat šai dienai. Katrs mazais un lielais mūzikas novirziena gaida mūzikas koncertus, skates, 4.maija defilē svētkus un protams Dziesmu svētkus. Tās ir neapprakstāmas emocijas, kādas mēs redzam kad jaunie mākslinieki spēle vai dzied... Un nejau tā pat vien, bet savai valstij, savai dzimtenei. Šādos brīžos mēs tikai varam vienoties. Mūzikā runā dvēseles, vairs nav valodas barjeras.

Šī mūzikas novirziena stundas skolā ir neaizvietoājama daļa. Bērni pavada laiku pilnveidojoties, bagātinoties ne tikai ar jaunām zināšanām, bet iespējām un emocijām kuras ikdienā pazūd skolas steigā un darbos.

Tiek iemācīts ne tikai mīlēt mūziku, radīt to no sirds un dvēseles, bet arī būt disciplinētiem.

Kā 6. Vidusskolas direktors Haralds Bārzdiņš vienmēr atgādināja- disciplīna ir tā, kas piespiež mūs darīt to, ko negribam, bet palīdz mums sasniegt to, ko vēlamies.

Šāda veida izglītību būtu pelnījis katrs bērns Latvijā, lai mūsu kultūras un vispārējās vērtības tiktu saglabātas, pilnveidotas un mācītas tālākajām paaudzēm.

“Dziesmu svētku tradīcija ir visbūtiskākā Latvijas kultūras tradīcija, kura tiek sargāta un stiprināta, jo ar to mēs esam atšķirīgi un vērtīgi visā pasaulē.”